

Dětský domov se školou, základní škola a školní jídelna
Býchory 152, 280 02 Kolín
tel. , fax. 321798625, tel. 321798630
e-mail: domov@domov-bychory.org
www.domov-bychory.org

Datum : Býchory 18.2.2011
Věc : poděkování za finanční dar
Č.j. : Ř 5/2011

Vážený pane Mareši,
dovolte, abychom Vám a Vaší společnosti co nejsrdečněji poděkovali za finanční dar na nákup koní pro děti z našeho dětského domova. Dallase a Barwicka, jak se naši noví kamarádi jmenují, si děti velmi oblíbily. Hipoterapie, kterou provozujeme v našem domově má na děti velmi pozitivní vliv. Práce kolem koní, pedagogicko - psychologické ježdění po okolí včetně stráveného času u zvířat jim pomáhá zapomenout na starosti, rozvíjí jejich citové a pohybové schopnosti, odstraňuje stres a životní trauma.

Přikládáme dopisy, které Vám napsaly děti. Vypovídají o silné vazbě mezi koněm a dítětem.

Děkujeme a těšíme se na Vaši návštěvu.

Mgr. Aleš Bureš - ředitel DDŠ, ZŠ a ŠJ Býchory

DDŠ, ZŠ
a ŠJ Býchory
Býchory 152
280 02 Kolín
IČO: 486 65 774

Přílohy :
Kupní smlouvy s účetními doklady
Dopisy dětí
Fotografie

Koně

Máme tu 4 koně. Chodíme na služby s klukama z domova. To znamená, že se musí vykydat stáje, potom se jim dá sláma, voda a seno. Potom se musí uklidit ohrada – výběh a připravit na večer. Bubik se nechává venku přes noc. Bubik je vlastně náš kůň, který má rád děti. Je strašně hodný a přátelský, pořád za mnou chodí a hledá jablka a nebo cukr, prostě vyzvídá, jestli ještě něco u sebe nemám. Je to fajn kůň. Lucas je malý hnědý poník, na něm jezdím nejradši. Umí dobře klusat, cválat a tris.

Lancaster je taky malý bílý kůň, poník. Umí dobře cválat a klusat. Ale když jsme na poli, tak se chová neklidně.

Jsem rád, že je tu máme, protože když mi bylo jedenáct let, tak jsem si říkal, jaká to musí být nádhera, jezdit na koni. Že bych si to chtěl někdy zkusit. A nakonec se to povedlo.

Když jsem přijel tenkrát do Býchor, tak jsem viděl dva malé poníky. Hned jsem si je šel pohladit. Měli krásnou srst, měl jsem z toho radost. A hned druhý den jsem se přihlásil na služby ke koním. Ta práce s nimi mě hrozně baví a od té doby, co dělám u koní, tak pořád makám a jezdím. Hodně jsem se naučil a za to děkuji všem, kteří nám umožnili mít tady v domově koně.

Lukáš Rác

Chvilky štěstí...

Protože jsem holka z města, tak jsem nikdy u koní nepracovala. Vždy jsem obdivovala lidi, kteří s koňmi jezdí. Ale když jsem zjistila, že mám jít do Býchor a že tam mají dva koně, Lukase a Lancastera, tak jsem se hrozně moc těšila, že konečně budu moci být u koní. Sem do Býchor jsem přišla v dubnu v roce 2010 a ke koním šla hned. Ze začátku jsem se bála, že mě kopnou nebo že jim ublížím. Na začátku jsem se bála klusat i cválat, takže jsme s paní Douskovou (je to skvělá lektorka) musely chodit krokem. Asi prvních pět měsíců mi trvalo, než jsem se všechno naučila. Ustrojit koně na vyjížděku, vyčistit kopyta a tak. Pak jsem měla mít dokonce službu u koní. Bála jsem se, že to nezvládnou, a tak se mnou šla poprvé zkušenější kamarádka. Takže jsme to zvládli na jedničku. Služba u koní znamená – uklidit koblihy, vyčistit boxy, uklidit areál u koní. Dát čistou podestýlku, dát jim seno a k tomu čistou vodu a je hotovo.

Když jezdím na Lukášovi, hnědý menší koník, tak se cítím skvěle, protože se mi líbí pohled z koňského hřbetu. Vždy jsem jezdila na Lancastrovi, protože jsem se bála jet na Lucase, ale poslední dobrou jezdím jen na Lucasovi. Lancastr je bílý kůň, který je strašně hodný, ale taky docela líný a pomalý. Před měsícem k nám do Býchor přišel nový kůň. Dalas. Je to bývalý dostihový velmi krásný kůň. A hned po něm čtvrtý, Barwik, ale děti mu říkají Bubik. Je to také bývalý závodník a i Barwika mám moc ráda. Už se těším, až budu moct jet na Dalasovi nebo Barwikovi. Ale ještě se trochu bojím. U jízdy na koni mě baví nejvíce cválání i klusání. Je to pohodové. Ale vždy mě potom bolí strašně zadek. Když jedu s paní Douskovou, vždy si to užiju.

Všichni tady víme, že nejkrásnější svět vidíme z koňského hřbetu a já to můžu jen potvrdit. Jsem ráda, že se mi dostala tato možnost a že jsem tady v Býchorech.

A za to děkuji všem, co nám jízdy a péči o koně zařídili a také svým lektorům.

Zuzana Pernicová

Já a koně

S koňmi jsem přišel do styku až tady v dětském domově před šesti lety a jsem za to rád. Jezdil jsem jeden rok a pak přestal. Teď ale zas jezdím a teprve teď jsem si uvědomil, jakou jsem udělal chybu, když jsem s nimi tenkrát přestal.

Je to těžká práce, starat se o koně, ale zvládám to, i když po ránu se sice moc nechce, ale jsou to zvířata a potřebují péči jako my všichni živí lidé. Ráno jim musíme dát krmení, seno a vodu a vyčistit ohradu. Po obědě tam jdeme zkontrolovat vodu. Vykydáme box a poklidíme ohradu. Mezi půl čtvrtou a sedmou je vyjíždka na koni podle stanoveného jízdního řádu.

Já chodím často s paní Douskovou a to se nám vždycky stane, že zabloudíme, i když jsem jen v okolí Býchor, ale býchorské lesy jsou prostě záhadné. Nejhezčí jsou, když vidíte krajinu na koňském hřbetu. Uklidní vás to a úplně vám to pročistí hlavu.

V domově máme čtyři koně. Lancaster je náš poník, který se rád chytá Lucase. Lukas je taky poník. Lukas je klidný, ale dokáže se pěkně ohlídat svůj prostor. A když se neuváže, tak dokáže udělat pěknou spoušť. ...☺ Teď se přivezli ještě dva koně, kteří dřív běhali dostihy.

Baví mě práce u koní a jsem rád, že je tu máme a že je ta možnost projet se a vyprázdnit si hlavu.

Lukáš Pěkný

Naše koně

Lukas a Lankastr tu byli první koně. Když jsem přijel do domova, tak jsem se jich bál a byl jsem dost překvapený, že tu mají koně. Ale po pár týdnech jsem se jich přestal bát. Začal jsem jezdit s paní Douskovou a pak i s panem Mejstříkem. Docela mi to jde.

Já je mám všechny rád, protože jsou hodná zvířata. Jsem rád, že tu jsou koně, aspoň tu máme pěknou zábavu. Lukas je malý hnědý kůň, ale je to malý rošťák. Lancaster je malý bílý kůň a taky rošťák. Spolu se pořád pošťuchují. Dalas si také našel kamaráda a to je Bubík. Bubík je moc roztomilé zvíře, má hezké oči a hezkou postavu. Dalas je překrásný a velký kůň. Je to můj miláček a mám ho hrozně moc rád.

Když uklízíme, musíme se postarat o ohradu, uklidit box, vyložit jim ho slámou. Dáme jim seno a vodu a takhle se staráme o všechny naše koníky.

Děkujeme vám, že tu mohou být. Jsem rádi, že se o ně můžeme starat.

Martin Dobai

Koně v Býchorech

V Býchorech máme 2 koně Lančastr a Lukáš a po novém roce k nám přišli dva noví koně Dalas a Barwik. Učí nás na koních paní Dousková a pan Mejstřík, jsou to výborní učitelé na koně. Na koních jezdíme každý den odpoledne a večer, ale o koně se musí taky pečovat, čistit je musíme jim uklídit boxy, dát jim na papat, všechno co se má dělat. No a především jsem ráda že jsou tady naši koníci, když jsem přišla nová do Býchor, tak jsem se stršně moc bála koní, nechtěla jsem je ani pohladit nic, ale potom jsem jednou překonala strach, protože mi to nedalo, všichni říkali, že to je hezký a že ti koně jsou hodní a že mi nic neudělají. Jsem za to pyšná, že na nich umím a že jsem překonala ten strach, jsou to úžasní koně. Kdo to ještě nezkusil, tak až to zkusí, je to fakt hezké!!! Je to hezký, pocit připadáte si jak v pohádce 😊 to je ode mne vše, tím se loučí Nikola Pokorná a fakt si to vyzkoušejte, je to paráda 😊 Ahoj.